

Arrest

nr. 66 141 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 8 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN WEYENBERGE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen, bezit u de Ghanese nationaliteit, bent u geboren op 27 augustus 1981 te Accra en bent u Ashanti van etnische origine.

Mensen van de Bretuo clan – waartoe u behoort – hadden een conflict met de mensen van de Asona clan over de troon / de 'chieftancy' in het dorp Nyamekrom. Nadat (N.O.B.II.) op 26 maart 2006 overleed, moest uw oom (O.K.) de chieft van Nyamekrom worden. Toen (O.K.) rond juni 2009 naar de familieboerderij in Nyamekrom ging, kwam hij niet meer terug. Op 14 à 15 september 2010 belde uw oom (O.Y.) (dossiernummer CGVS 10/23283) u op en hij vertelde dat hij te horen kreeg dat zijn zus / uw moeder (O.F.) overleed. U en uw oom (O.Y.) gingen hierop naar Nyamekrom. Jullie spraken met (Ag.), het familiehoofd en het was hij die zei dat u de volgende chieft van Nyamekrom moest worden. Omdat uw moeder en uw oom (O.K.) reeds stierven, vluchtte u – samen met uw oom (O.Y.) – weg. Jullie

betaalden 5.300.000 Cedi en een geit en zo konden jullie met een schip – dat op 7 november 2010 in Ghana vertrok – naar België komen. Jullie kwamen op 9 december 2010 in België toe en op 15 december 2010 diende u er een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten, omdat u vervolging vreest door leden van de Asona clan, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

U verklaarde dat u Ghana ontvluchtte, omdat u vreesde vervolgd te worden door leden van de Asona clan en dit omwille van een conflict over de opvolging van de 'chief' van het dorp Nyamekrom (gehoor CGVS, p.16).

Vooreerst dienen een aantal opmerkingen gemaakt te worden bij de verklaringen die u aflegde met betrekking tot de vermeende vervolging door leden van de Asona clan en meer bepaald met betrekking tot de vermeende invloed van deze clan binnen overheidskringen. U haalde weliswaar aan dat u toen u in België was berichten van uw vriend (G.D.) kreeg en dat deze daarin zei dat de mensen die een conflict met u hebben, hoge functies hebben zoals advocaten en politieagenten, maar toen u gevraagd werd welke mensen advocaten en politieagenten zijn, bleef u **vaag** door te stellen dat u het niet wist omdat u hier bent. Toen u gevraagd werd hoe uw vriend (G.D.) zou weten dat de mensen die een conflict met u hebben, hoge functies hebben zoals advocaten en politieagenten, gaf u **vaag** aan dat uw vrienden misschien een onderzoek deden (gehoor CGVS, p.6-7). Verder gaf u aan dat u toen u in België was een e-mail kreeg van uw vriend (K.A.B.) en dat deze u vertelde dat ministers van de Asona familie in de regering zaten. Toen u gevraagd werd wie van de Asona familie in de regering zit, gaf u aan dat u het **niet wist**, omdat u er niet was (gehoor CGVS, p.7). Toen u er later op gewezen werd dat in de e-mail van (K.A.B.) (dd. 8/3/2011) die u voorlegde, staat dat de moordenaar van uw moeder een vriend van de minister is en u gevraagd werd wie de moordenaar dan wel is, gaf u aan dat u het niet wist. Evenmin wist u van welke minister de moordenaar een vriend was.

Toen u gevraagd werd hoe uw vriend wist dat de moordenaar van uw moeder een vriend van de minister is, gaf u aan dat u hem opbelde om het te vragen, maar dat hij het niet zei (gehoor CGVS, p.16-17). Uit het voorgaande blijkt dat u uiterst vaag blijft over wie u vervolgde en over de eventuele band tussen de Asona clan en de autoriteiten van uw land van herkomst. **Er kan bij gevolg weinig of geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot de invloed van de Asona bij de autoriteiten.**

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u nagelaten hebt om te trachten het conflict op te lossen en dat u eveneens naliet de beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst uit te putten, hetgeen redelijkerwijs wel van u verwacht mag worden, te meer omdat uit hogervermelde argumentatie blijkt dat u de band tussen de Asona clan en de autoriteiten niet aannemelijk wist te maken.

U gaf aan dat uw oom (K.O.) en uw moeder (F.O.) stierven omwille van het conflict rond de opvolging van de 'chief' van het dorp Nyamekrom en dat u – als opvolger van de chief van het dorp Nyamekrom – daarom Ghana ontvluchtte (gehoor CGVS, p.13). Toen u verder gevraagd werd wat u eraan deed om het conflict met de Asona familie op te lossen, antwoordde u ontwijkend dat 'ze' rond de tafel moeten zitten om een oplossing voor het probleem te zoeken, maar dat u het niet weet wat er gebeurde, omdat u nu hier zit (gehoor CGVS, p.13). Toen u later opnieuw gevraagd werd wat u eraan deed om het conflict met de Asona familie op te lossen, antwoordde u opnieuw ontwijkend door te stellen dat als u op de troon zou zitten u zou zeggen dat de troon van chief van het dorp Nyamekrom voor jullie is en die van 'queen' van het dorp Nyamekrom voor de familie Asona (gehoor CGVS, p.14).

Toen u daarop gevraagd werd wat u er écht aan deed om het conflict met de Asona familie op te lossen, antwoordde u dat de ouderen het initiatief moeten nemen (gehoor CGVS, p.14). U gaf eerder echter aan dat Nana (Ag.) u aanduidde als de volgende chief van het dorp Nyamekrom (gehoor CGVS, p.13-14) en men mag verwachten dat u als aangewezen chief van het dorp Nyamekrom het initiatief neemt om te trachten het conflict betreffende deze 'chieftancy' op te lossen. Toen u gevraagd werd of u er nooit aan dacht om uw recht op de functie van chief van het dorp Nyamekrom op te geven, ontweek u de vraag door te stellen dat u er niet meer aan denkt en dat u uw eigen leven wil hebben. Toen u daarop gevraagd werd om op de vraag te antwoorden, gaf u aan dat u het liet varen en het opgaf (gehoor CGVS, p.15). Toen u vervolgens gevraagd werd waarom u niet tegen de Asona familie zei dat u de functie van chief van het dorp Nyamekrom opgaf – en het probleem voor u dus voorbij zou zijn – gaf u

vaag aan dat de Asona familie nooit naar u kwam om te zeggen dat u de functie van chieftan van het dorp Nyamekrom moest opgeven en dat het beste wat u kon doen, weglopen was (gehoor CGVS, p.15-16).

Uit bovenstaande verklaringen en vaststellingen blijkt dat u naliet om te trachten het conflict betreffende de opvolging van de chieftan van het dorp Nyamekrom op te lossen. Toen u verder gevraagd werd of u naar een advocaat ging om het conflict op te lossen, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.14). U gaf aan dat u het niet deed, omdat de leden van de Asona familie reeds naar de rechtbank stapten en dat de rechter oordeelde dat de chieftancy aan uw familie toekomt. Later gaf u aan dat de leden van de Asona familie hiertegen in beroep gingen (gehoor CGVS, p.14-15). Men kan verwachten dat u de uitspraak van dit beroep afwacht in uw land en u dus eerst alle middelen uitput in uw land van herkomst, alvorens internationale bescherming te zoeken.

Verder dient te worden opgemerkt dat u aangaf dat u vreest te zullen sterven, daar uw moeder (F.O.) – en uw oom (K.O.) – reeds eerder stierven omwille van het conflict rond de opvolging van de chieftan van het dorp Nyamekrom (gehoor CGVS, p.13 en p.16). Toen u gevraagd werd of u naar de politie te Ghana ging om bescherming te vragen, daar u vreesde voor uw leven, gaf u aan dat er geen politiebescherming bestaat in Ghana. Als voorbeeld gaf u aan dat de politie de dood van uw moeder (F.O.) en uw oom (K.O.) onderzocht, maar dat ze niets vonden (gehoor CGVS, p.16). Eerder gaf u echter aan dat de politie de zaak nog onderzochten (gehoor CGVS, p.13), waaruit blijkt dat de politie de zaak wel degelijk au sérieux nam. Verder gaf u aan dat uw probleem hetzelfde was als dat van (Y.N.), een probleem waar u overigens een krantenartikel van neerlegde (zie administratief dossier), maar er dient te worden vastgesteld dat in de zaak (Y.N.) wél degelijk naar de politie gegaan werd en dat de zaak voor de rechtbank kwam (zie administratief dossier).

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u aangaf dat uw verloofde (A.A.B.) een politievrouw is die bovendien werkzaam is in het Criminal Investigation Department (gehoor CGVS, p.5) en men mag verwachten dat u via haar bescherming kunt vragen en krijgen. Later gaf u aan dat u vanuit België contact had met uw verloofde in Ghana en dat u haar toen over het conflict vertelde, omdat ze er niets van wist en het conflict zich in de Branchu regio afspeelde (gehoor CGVS, p.6). Het is ten minste zeer bedenkelijk dat u – toen u nog in Ghana was – niet trachtte om via uw verloofde (A.A.B.) bescherming aan te vragen. **Er mag van u verwacht worden dat u eerst alle middelen zou uitproberen en uitputten in uw land van herkomst door u te wenden tot de Ghanese autoriteiten, alvorens internationale bescherming te zoeken, des te meer daar uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt wel blijkt dat u een beroep kan doen op de autoriteiten van uw land om bescherming te krijgen tegen vervolging in een inter-etnisch conflict en u –zoals hierboven reeds werd aangehaald – niet aannemelijk maakte dat dit voor u niet opging omdat de invloed van de Asona tot in de regeringskringen reikte. Het feit dat u naliet bescherming te zoeken, hetgeen op zich overigens eveneens bedenkelijk is, getuigt niet van een reële vrees voor vervolging.**

Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg of u eerst trachtte om elders in Ghana te wonen in plaats van naar Europa te vluchten, gaf u aan dat u in Tema ver van het conflict woonde, maar dat u voor uw leven vreesde toen het conflict toenam. Toen u gevraagd werd waarom u uw leven niet gewoon elders in Ghana verder zette, gaf u ontwijkend aan dat u nooit eerder in Nyamekrom was en dat vrienden u telefoneerden om te zeggen dat u moest opletten omdat misschien ook mensen van de Asona familie in België woonden (gehoor CGVS, p.16). Bovendien – en niet in het minst – dient te worden opgemerkt dat u – buiten de pijn die u voelde in uw vinger nadat u (N.O.B.II.) begroef – geen enkel persoonlijk probleem kende omwille van het conflict in verband met de chieftancy van Nyamekrom (gehoor CGVS, p.15), wat een extra reden is om er van uit te gaan dat Tema als een veilig intern vluchtalternatief kan worden beschouwd voor u.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden vastgesteld dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk maakt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

In het kader van uw asielprocedure legde u uw geboorteakte neer. Deze spreekt zich uit over uw identiteit, waaraan niet onmiddellijk wordt getwijfeld. Verder legde u de geboorteaktes van uw vriendin, uw kind en uw oom (O.Y.) voor. Deze spreken zich uit over hun identiteit, waaraan hier evenmin getwijfeld wordt en die verder niet relevant zijn voor uw asielrelaas. Verder legde u foto's neer van uw overleden moeder (O.F.) en haar begrafenis. Aan de hand van deze foto's is het onmogelijk om vast te stellen dat het uw moeder (O.F.) betreft, laat staan dat het mogelijk is om een uitspraak te doen over de reden en omstandigheid waarin ze werd omgebracht of gestorven is. De foto's wijzigen bijgevolg bovenstaande vaststellingen niet. Verder legde u foto's neer van uw vriendin, uw familie en een aantal 'Nana's', waarbij dezelfde opmerking gemaakt kan worden betreffende de omstandigheden en de oorsprong van de foto's en welke niets toevoegen aan uw asielrelaas. Verder legde u een e-mail (dd.

8/3/2011) van (K.A.B.) voor. In de e-mail stelt men dat de moordenaar van uw moeder (O.F.) dichtbij een minister van staat in de huidige regering staat en dat daarom de rechtszaak op niets zal uitdraaien. Er dient te worden opgemerkt dat dit zéér vaag is en u niet kon zeggen wie uw moeder doodde noch welke minister het betreft (gehoor CGVS, p.16-17). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat jullie in eerste instantie voor de rechtbank wel jullie gelijk haalden. Verder legde u een medisch attest (datum onbekend) betreffende (Ag.) voor. Dit attest spreekt zich niet uit over de oorzaak van de afwijkende waarden en is verder niet relevant voor uw asielrelaas.

Verder legde u een krantenartikel voor uit de Daily Guide (dd. 30/9/2010) dat zich uitspreekt over het proces naar aanleiding van de zaak (Y.N.). Dit artikel werd hogerop reeds besproken en wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. U legde tenslotte een opleidingscertificaat automechanica voor (dd. 22/11/2005), wat hoogstens aantoont dat u deze opleiding beëindigde, maar wat verder niet relevant is voor uw asielrelaas. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Wat betreft de vervolging door de leden van de Asona clan en de invloed van deze clan binnen overheidskringen, benadrukt verzoeker dat een vriend, (G.D.), hem op de hoogte heeft gebracht van het feit dat de mensen met wie hij een conflict had, hoge functies hebben zoals advocaten en politieagenten. Hij merkt op dat zijn vriend deze mensen evenwel niet bij naam kan noemen. Verzoeker bevestigt dat hij een e-mailbericht heeft ontvangen van zijn vriend (A.) waarin eveneens vermeld werd dat ministers van de Asona familie in de regering zitten. Aangezien hij momenteel in België verblijft, is het voor hem echter onmogelijk om uit te pluizen welke mensen in de regering zitten. Verzoeker betoogt dat deze informatie zeer delicaat is en dat men ze niet zomaar via een e-mailbericht kan verzenden. Hij wijst op het feit dat in Ghana een onderzoek loopt naar het conflict tussen de Bretuo en de Asona clan evenals de moord op zijn moeder en dat zo lang het onderzoek loopt, men geen namen kan geven.

Waar de commissaris-generaal heeft opgemerkt dat hij heeft nagelaten te trachten het conflict rond de opvolging van de 'chief' van het dorp Nyamekrom op te lossen, merkt verzoeker op dat hij heeft aangegeven dat zijn oom (K.O.) en zijn moeder (F.O.) gestorven zijn omwille van dit conflict en dat hij, als opvolger van de 'chief', daarom Ghana is ontvlucht. Hij herhaalt dat de ouderen het initiatief moeten nemen.

Verzoeker voert aan dat, gelet op de situatie waarin hij verkeert, het voor hem onmogelijk was om raad te vragen aan een advocaat. Hij stelt dat het gevaar te groot was en dat alleen vluchten een optie was.

Verzoeker bevestigt dat zijn verloofde (A.A.B.) een politievrouw is, werkzaam in de 'Criminal Investigation Department'. Waar de commissaris-generaal het niet aannemelijk heeft geacht dat hij geen bescherming heeft gekregen van zijn verloofde, merkt verzoeker op dat hij verscheidene keren heeft proberen uit te leggen dat zijn verloofde niet zomaar kan tussenkomen in een andere zaak. Hij benadrukt dat zijn verloofde haar ambt als politievrouw op een redelijk verre afstand uitoefent. Verzoeker voert aan dat hij het conflict wel degelijk heeft uitgelegd aan zijn verloofde en haar bescherming heeft gevraagd. Dit was evenwel onmogelijk voor haar gelet op de afstand en het feit dat zij haar job niet wilde verliezen.

Inzake de vraag waarom hij niet gewoon afstand deed van zijn functie als 'chief', betoogt verzoeker: "Dat dit in Ghana niet wordt gedaan" en "dat men niet zomaar kan zeggen: Ik zal geen chief worden". Hij merkt op dat deze functie een traditie is binnen de familie en dat ervan afstand doen als familieverlating wordt beschouwd.

2.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de

materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker heeft vage verklaringen afgelegd betreffende de band tussen de Asona clan en de Ghanese autoriteiten. Zo heeft verzoeker verklaard dat zijn vriend (G.D.) hem via sms-berichten heeft meegedeeld dat de mensen met wie hij een conflict had, hoge functies hebben, doch hij blijkt niet op de hoogte te zijn van de namen van deze mensen (administratief dossier, stuk 3, p. 6-7). Tevens heeft verzoeker verklaard dat zijn vriend (K.A.B.) hem via een e-mailbericht heeft verteld dat ministers van de Asona familie in de regering zaten, doch hij blijkt evenmin op de hoogte te zijn van de namen van deze personen (*ibid.*, p. 7). Geconfronteerd met het feit dat in het e-mailbericht van (K.A.B.) staat dat de moordenaar van zijn moeder een vriend van de minister is, verklaarde verzoeker niet op de hoogte te zijn van de naam van de moordenaar en van de minister noch van het feit hoe zijn vriend wist dat de moordenaar een vriend van een minister is (*ibid.*, p. 16-17).

Verzoeker beperkt zich inzake de voornoemde onwetendheden tot het louter verwijzen naar en herhalen van zijn verklaringen, zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal en tot het uiten van louter algemene beweringen. Verzoeker toont niet aan waarom zijn verblijf in België in de weg staat van het bijbrengen van informatie omtrent de personen van Asona die in de regering zouden zetelen. Hij onderneemt echter niet de minste poging om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

De voormelde vaststellingen ondergraven derhalve op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake de invloed van de Asona clan bij de Ghanese autoriteiten.

Waar de commissaris-generaal op goede grond heeft gemotiveerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij het conflict betreffende de opvolging van de 'chief' van Nyamekrom niet heeft kunnen oplossen, beperkt verzoeker zich tot het volharden in zijn verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal en tot het uiten van de louter algemene beweringen: "*Dat alleen vluchten een optie was*" en "*Dat men zomaar niet kan zeggen: ik zal geen chief worden*". Dergelijk verweer is geenszins dienstig om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Van verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich in eerste instantie tot de eigen autoriteiten wendt voor bescherming alvorens beroep te doen op internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers pas worden verleend wanneer alle redelijke middelen tot het verkrijgen van bescherming in het land van herkomst zijn uitgeput.

Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij geen beroep kan doen op bescherming vanwege de Ghanese autoriteiten.

Zo heeft de commissaris-generaal terecht opgemerkt dat waar verzoeker heeft verklaard dat de leden van de Asona clan naar de rechtbank zijn gestapt en de rechter heeft geoordeeld dat de 'chieftancy' aan zijn familie toekomt, van verzoeker kan worden verwacht dat hij de uitspraak van het beroep dat de

Asona familie tegen deze beslissing heeft ingesteld, zou afwachten teneinde de middelen tot het verkrijgen van bescherming in Ghana uit te putten.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaring: *"In Ghana is er geen politiebescherming, (K.) en mijn moeder, men zei dat men het ging onderzoeken, maar ze vonden niets"* (*ibid.*, p. 16) niet strookt met (i) zijn eerder tijdens het gehoor afgelegde verklaring dat het hoofd van de familie, (Ag.), aangifte heeft gedaan van de moord op zijn moeder en dat de politie de zaak nog aan het onderzoeken was (*ibid.*, p. 13) waaruit blijkt dat de politie de zaak wel degelijk serieus heeft genomen; (ii) de landeninformatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat de Ghanese autoriteiten een doeltreffende bescherming bieden in geval van opvolgingskwesties (administratief dossier, stuk 13).

Het voorgaande klemt nog des te meer daar verzoeker heeft verklaard dat zijn verloofde (A.A.B.) een politievrouw is, werkzaam in de 'Criminal Investigation Department' (administratief dossier, stuk 3, p. 5) zodat kan worden verwacht dat hij zijn verloofde raadpleegt teneinde beschermingsmogelijkheden te onderzoeken.

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de motiveringen in de bestreden beslissing inzake het opgeworpen intern vluchtalternatief en de door hem bijgebrachte documenten. Deze motiveringen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, daar zij door verzoeker niet dienstig worden weerlegd, onverminderd overeind.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert geen middel aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de *sub* 2.2.2. gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,

dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS